Ephraem <Syrus>; Assemani, Giuseppe Simone [Hrsg.]: Sancti Patris Nostri Ephraem Syri Opera Omnia: quae exstant, graece, syriace, latine; in sex tomos distributa; ad MSS. Codices Vaticanos aliosque castigata, multis aucta, Nova interpretatione, Praefationibus, Notis, variantibus Lectionibus illustrata: Nunc primum sub Auspiciis Sanctissimi Patris ... Pontifecis Maximi e Bibliotheca Vaticana (Tomus Primus Graece, Et Latine)

1732 Seite 299

δίας κατάνυξιν, προσκύνησιν, ἁγιασμὸν, τὰ ἀρεστά σοι πάντοτε. Ἐπίστρεψον ψυχήν μου εἰς τὴν μάνδραν παραδείσου τῆς τρυφῆς σὺν προβάτῳ εὑρεθέντι. εὑρεθείη ἡ ψυχή μου ἐν τῷ φωτί. ἐκεῖνο μὲν τὸ πρόβατον εὑρεθὲν εἰς τοὺς ὤμους ἐβάστασας. ταύτην δὲ τὴν ἀναξίαν ψυχὴν διὰ χειρός σου ἕλκυσον, καὶ πρόσφερε ἀμφοτέρους τῷ ἀχράντῳ σου καὶ ἀθανάτῳ Πατρί. ἵνα λέγω ἐν τρυφῇ παραδείσου, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων· δόξα Πατρὶ ἀθανάτῳ, προσκύνησις τῷ δώσαντι χαρίσματα οὐράνια τῷ εὐτελεῖ, ἵνα αὐτὸς προσφέρῃ δραχμὴν δόξης τῷ βασιλεῖ τῶν ἁπάντων εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙ' ΕΚΑΤΟ'Ν.

ΠΩ͂Σ ΚΤΑ͂ΤΑΙ ΤΙΣ ΤΗ'Ν ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥ'ΝΗΝ.

ΚΕΦΑΛΗ' Α.

Ἀρχὴ καρποφορίας, ἄνθος· καὶ ἀρχὴ ταπεινοφροσύνης, ὑποταγὴ ἐν Κυρίῳ. Καρπὸς δὲ ὑπακοῆς, μακροθυμία· μακροθυμία δέ ἐστι τῆς ἀγάπης καρπός, ἀγάπη δέ ἐστι σύνδεσμος τῆς τελειότητος· τελειότης δὲ ἐστὶν τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ· ἡ δὲ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἐστὶ τηλαυγὴς, φωτίζουσα ὀφθαλμούς· ὀφθαλμοὶ δὲ πεφωτισμένοι ἐξέφυγον τὰς ὁδοὺς τῶν παρανόμων. Ἔστω οὖν σοι ἡ ταπεινοφροσύνη, καθέδρα καὶ περίβλημα ἀποκρίσεως. Λαλιὰ δέ σοι φαιδρὰ ἐν προσηγορίᾳ ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ. Εἶπε γὰρ ὁ Σωτήρ· ἔσεσθε τέλειοι, καθὼς ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστι. Πόθεν δὲ φανερὰ ἔσται ἡ ὑψηλοφροσύνη, ἢ ἐστιν ἀνυπότακτος, ἀνήκοός ἐστι καὶ ἀπειθὴς, τῷ ἰδίῳ λογισμῷ συναπαγομένη; Ἡ δὲ ταπεινοφροσύνη ὑπήκοός ἐστιν, εὐπειθὴς, ἐπιεικὴς, ἀπονέμουσα τιμὴν μικροῖς τε καὶ μεγάλοις. Ὁ ταύτην κεκτημένος, πιστεύω ὅτι τὸν μισθὸν λήψεται παρὰ Κυρίου μετὰ ζωῆς αἰωνίου.

ΚΕΦ. Β.

Ἐὰν δύο οἰκεῖτε ἐν κελλίῳ ἑνὶ, προσέχετε ἑαυτοῖς ἀκριβῶς, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριος ἐν μέσῳ ὑμῶν ἐστιν. αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν, Ὅπου εἰσὶ δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Κἂν γὰρ ἡμεῖς, ὡς ἀνάξιοι, οὐχ ὁρῶμεν αὐτόν. ἀλλ' αὐτὸς, ὡς Θεὸς, καὶ τὰς ἐνθυμήσεις καὶ τὸ ἔργον ἑκάστου εἶδεν

A dis metat compunctionem, adorationem, sanctificationem, cujusmodi semper tibi sunt gratissima. Converte meam animam cum ove illa inventa ad ovile Paradisi deliciarum. Anima mea in illo lumine inveniatur. Et sicut ovem illam inventam in humeros tuos sustulisti; ita quoque indignam hanc meam animam ad te manu tua trahe, offerasque utramque immaculato atque immortali Patri: ut cum omnibus Sanctis in B deliciis illis Paradisi dicam: Gloria Patri immortali: adoratio ei, qui cœlestia dona vili atque abjecto contulit, ut gloriæ drachmam ipse offerat Regi universorum in secula. Amen.

EJUSDEM SANCTI PATRIS EPHRAEM SYRI

CAPITA CENTUM.

QUOMODO QUIS HUMILITATEM SIBI COMPARET.

CAPUT I.

INitium fructificationis est flos: & principium humilitatis est subjectio in Domino. Fructus vero obedientiæ est longanimitas. Longanimitas autem caritatis fructus D est: at caritas perfectionis vinculum existit. Perfectio autem, observatio mandatorum Dei. Præceptum porro Domini lucidum, illuminans oculos. Cæterum oculi illuminati vias iniquorum effugiunt. Sit ergo tibi humilitas sedes & pallium responsionis. Loquela autem clara sit in salutatione in caritate Dei. Ait enim Salvator: *Estote perfecti, sicut Pater vester cœlestis perfectus est*. Unde enim clara esse queat superbia, E quæ est inobediens, nec vult audire quemquam, aut ab aliquo persuaderi; sed proprio sensu ducitur? Humilitas vero obediens est, persuasu facilis, mitis, honorem parvis æque ac magnis deferens. Quam qui possederit, credo eum a Domino mercedem accepturum simul cum vita æterna.

Psal. 8.

Matth. 5.

CAP. II.

F

SI bini unam eandemque cellam inhabitaveritis, diligenter vobis ipsis attendite, scientes Dominum esse in medio vestrum. Ipse enim dixit: *Ubicumque congregati fuerint duo aut tres in nomine meo, ibi ego sum in medio eorum*. Etsi enim nos, velut indigni, non videmus ipsum; ipse tamen, ut Deus, etiam cogitationes ac opus

Matth. 18.

Psalm. 43. *Hebr.* 4.

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/ephraem1732-1/0547
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg